

PICS DE MONESTERO I DE PEGUERA

Pallars Sobirà

Del refugi Josep Maria Blanc a l'Ernest Mallafré pels Estanys Escondits i la vall de Monestero

Distància	11 km
Desnivell acumulat	880 m
Nivell de dificultat	difícil
Data	5 d'agost de 2015
Cartografia	Editorial Alpina. Sant Maurici-Els Encantats (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=10448839

Clàssica travessa entre refugis al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, un dels trams de Carros de Foc, amb ascensió a dos dels cims emblemàtics de la zona.

L'ascensió per la capçalera de la Vall de Peguera, curulla d'estanys, les panoràmiques que s'albiren des dels cims i la baixada per la deliciosa i plàcida vall de Monestero, són un regal per als sentits.

La qualificació de difícil obeeix únicament al darrer tram d'accés al Pic de Peguera: grimpada fàcil (II/II+) però exposada. Imprescindible estar avesat a aquest tipus de terreny.

Accés

Al refugi Josep Maria Blanc s'hi accedeix [des d'Espot per la vall del riu Peguera](#).

Refugi Josep Maria Blanc (2318m)

Ubicat en un paratge idíl·lic, sobre una llengua de terra a l'estany Tort de Peguera. Inaugurat l'octubre de 1943, porta el nom del qui fou president del CEC i un dels seus impulsors.

Revoltem l'estany en el sentit contrari a les busques i travessant el desguàs just per sota del barratge, enfilant-nos (W) després fins a la riba de l'estany de la Cabana.

Estany de la Cabana (2390m)

Bifurcació. Anem a l'esquerra virant 90° (S) resseguint la seva riba llevantina fins a un collet a la vista dels estanys Trullo i Negre passat el qual el camí perd alçària decididament en direcció a l'estany de la Coveta.

Bifurcació (2414m)

Pocs metres abans del collet deixem el camí per la dreta. Enfilem (NW) la Coma dels Estanys Escondits seguint indicis de corriol guiats per fites escadusseres.

En aquesta direcció destaquen davant nostre, d'esquerra a dreta, els cims de Saburó (superior i inferior), de Peguera i el un turó de la carena del Monestero que ens amaga la vista del cim.

Passem vora dos estanys que deixem a mà esquerra.

Camí de l'estany de la Cabana (2587m)

Bifurcació poc evident. Per la dreta atenyem un corriol que puja de l'estany de la Cabana i que hem descartat abans en una mala elecció.

A la vista del tram que hem seguit des del collet fins aquí, hauria estat més encertat anar a la dreta a l'alçada de l'estany de la Cabana, revoltant-lo pel seu desguàs. Aquest camí, indicat al mapa, a banda de més curt sembla millor definit.

A partir d'aquí el camí és més fressat i ja podem identificar perfectament el cim del Monestero. Continuem pujant (W). Deixem a l'esquerra un tercer estanyol i poc

més amunt atenyem el més gran dels estanys Escondits que també deixem a mà esquerra.

Abandonem el camí que s'adreça a la Collada de Fonguera (o de la Velleta Seca) i anem a l'esquerra (SW), fora de camí, en direcció a un altre collet molt evident a la dreta del cim.

Atenyem el collet, una finestra sobre la vall de Monestero i, propers a la carena, guanyem el cim amb algun pas de grimpada fàcil.

Pic de Monestero (2877m)

Un sender costerut però ben fressat arriba al cim des del coll de Monestero. El seguim primer carenejant (SE) i després pel vessant dels estanys de Peguera (SW) fins al coll.

Coll de Monestero (2716m)

Entre els cims de Monestero i de Peguera, partió d'aigües dels rius homònims. Enfilem l'ascensió al cim per camí ben fressat i fitat fins al peu d'unes lloses entre herbei, superant-les esbiaixadament (esquerra) fins a la base d'un corredor per on guanyem el crellall. El seguim (dreta) superant diversos blocs granítics, be per sobre, be flanquejant, fins al cim. Passos fàcils (II/II+) però exposats.

Pic de Peguera (2983m)

Davallem pel cantó contrari al de pujada, crestejant i desgrimpant (passos I-II, exposats) fins a l'inici de dues canals pedregoses per les que podem optar per baixar o continuar flanquejant (NE) en direcció al coll. (1)

De nou al coll baixem (esquerra, NW) cap a la vall de Monestero. Un sender ben fressat salva entre ziga-zagues el fort pendent per terreny descompost.

Camí al coll de Peguera (2419m)

Bifurcació indicada. Una altra opció per baixar del cim directament a la vall sense passar pel coll de Monestero.

El camí, ben fressat i abalisat amb estaquas, es suavitza. Guanyem la riba i continuem (N) passant pel costat de l'estany de Monestero fins al refugi.

Refugi Ernest Mallafré (1893m)

Petit refugi al peu dels Encantats, dedicat a la memòria d'Ernest Mallafré i Planella (1922-1946). Esquiador, pirineista i escalador, morí als 22 anys, víctima d'una allau quan baixava esquiand del Pic de Monestero, el darrer dia de l'any 1942.

- (1) En no estar senyalitzat cada ú guanya el cim per allà on li sembla millor. El camí més evident i fressat és el que hem descrit de pujada i que mena fins al coll de Peguera, pas obligat per guanyar el cim des del circ de Colomina, i una de les opcions per baixar directament a la Vall de Monestero. Però el camí més fàcil és el de baixada.